Deinde ꝯsiderādū ē de bonitate actus interioris volūtatis. ¶ Et circa h̄ que rūtur. x. Prio vtrū bonitas volūtatis depēdeat ex obō. ¶ Scđo vtrū ex solo obiecto dependeat. ¶ Tercio vtrū dependeat ex rōne. ¶ Quarto vtrū dependeat ex lege eterna. ¶ Qnto vtrū rō errās obliget ¶ Sexto vtrū volūtas ꝯtra legē dei sequēs rōnē errātē sit mala. ¶ Septimo vtrū bonitas volūtatis in hijs q̄ sūt ad finē dependeat ex intencōe finis. ¶ Octauo vtrū quātitas bonitatis vel malicie in volūtate sequatur quātitatē boni vel mali in intencōne ¶ Nono vtrū bonitas volūtatis depēdeat ex cōformitate ad volūtatē dīuā. ¶ Decimo vtrū necesse sit volūtatē hūanā ꝯformari dīue inuolūto

Ad. j. sic ꝓceditur. vidr̄ ad h̄ q̄ sit bona. q̄ bonitas volūtatis nō depēdeat ex obiecto. volūtas eni nō p̄t esse nisi boni. q̄ malū est p̄ter volūtatē. ut dyo. dicit. iiij. ca. de di. no. Si ḡ bonitas volūtatis iudicaretur ex obiecto seq̄retur q̄ om̄is volūtas esset bona et nulla volūtas esset mala ¶ P̄. bonitas p̄ p̄us inuenitur in fine vnde bonitas finis inquātū hm̄oi nō dependet ab aliquo alio. ſ; ſm phm in. vj. eth. bona actio est finis lic; factio nunq̄ȝ sit finis. ordinatur eni sp̄ sic ad finē ad aliquid factū. ḡ bonitas actus volūtatis nō depēdet ex aliquo obiecto ¶ P̄. vnū qđq; nāle quale ē tale alterū facit. ſ; obiectū volūtatis ē bonū bonitate nature. non ḡ p̄t p̄stare bonitatē volūtati moralē. moralis ḡ bonitas volūtatis nō dependet ex obiecto. ¶ Sed ꝯtra ē q̄ phus dicit in. v. eth. q̄ iusticia est ſm quā aliqui volūt iusta. et eadē rōne v̄tus est ſm quā aliqui volūt bona. ſ; bona volūtas ē que ē ſm v̄tutē. ḡ bonitas volūtatis ē ex h̄ q̄ aliquis vult bonum.

Rn̄sio. dđ q̄ bonū et malū sūt p̄ se dr̄ntie actus volūtatis. nam bonū et malū p̄ se ad volūtatē pertinēt. sic verū ⁊ falsū ad rōnē. cuius actus p̄ se distinguūtur dr̄a veri et falsi ꝓut dicimus opinionē esse verā vel falsam. vnde volūtas bona ⁊ mala sūt actus ſm spēm differētes. dr̄ntia aūt spēi in actib; est ſm obiecta ut dc̄m ē. et ideo bonū ⁊ malū in actib; volūtatis ꝓprie attēditur ſm obiecta. ¶ Ad. j. ḡ dđm. q̄ volūtas non sp̄ est veri boni. ſ; qn̄q; est apparētis boni. qđ quidē h; rōnē aliq̄ȝ boni nō tn̄ simplr̄ ꝯueniētis ad appetēdū. et ꝓpter h̄ actus volūtatis nō ē bonus sp̄ ſ; aliqn̄ malus. ¶ Ad. ij. dđm. q̄ quāuis aliquis actus possit esse vltimus finis hōis ſm aliquē modū nō tn̄ actus talis ē actus volūtatis ut sup̄ dc̄m est. ¶ Ad. iij. dđm. q̄ bonū p̄ rōnē rep̄ntatur volūtati ut obiectū. q̄ inquātū cadit sub ordine rationis p̄tinet ad genus moris et causat bonitatē moralē in actu volūtatis. rō eni ē p̄ncipiū humanorum et moraliū actuū ut sup̄ dc̄m est.

Ad. ij. sic ꝓceditur. vidr̄ q̄ bonitas volūtatis nō dependeat solū ex obiecto. finis eni etiā affinior est volūtati q̄ȝ alteri potētie. ſ; actus aliarum potētiarum recipiūt bonitatē nō solū ex obiecto. ſ; etiā ex fine ut ex sup̄ dc̄is p;. ḡ etiā actus volūtatis recipit bonitatē nō solum ex obiecto. ſ; etiā ex fine ¶ P̄. bonitas actus nō solū ē ex obiecto. ſ; etiā ex circūstātijs ut sup̄ dc̄m ē. ſ; ſm diūsitatē circūstātiarum ꝯtingit esse diūsitatē bonitatis et malicie in actu voluntatis puta q̄ aliquis velit qn̄ debet et vbi deb; ⁊ qūo deb;. vel ꝓut deb;. ḡ bonitas volūtatis nō solū depēdet ex obiecto ſ; etiā ex circūstantijs. ¶ P̄. ignorātia circūstātiarum excusat maliciā voluntatis ut sup̄ habitū ē ſ; h̄ nō esset nisi bonitas et malicia volūtatis a circūstātijs dependerēt. ḡ bonitas ⁊ malicia volūtatis depēdet ex circūstātijs ⁊ non ex solo obiecto. ¶ Sꝫ ꝯtra. ex circūstātijs inquātū hm̄oi actus nō h; spēm ut sup̄ dc̄m ē. ſ; bonū et malū sūt specifice dr̄ntie actus volūtatis ut dc̄m ē. ḡ bonitas et malicia volūtatis nō depēdet ex circūstantijs ſ; ex solo obiecto. Rn̄sio. dđ q̄ in quolib; gn̄e quāto aliquid ē p̄us tāto ē simplicius et in paucioribus ꝯsistēs sic p̄ma corpa sūt simplicia. et ideo inuenimus q̄ ea q̄ sūt p̄ma in quolib; gn̄e sūt aliquo mō simplicia et in vno ꝯsistūt. p̄ncipiū aūt bonitatis et malicie hūanorum actuū ē ex actu volūtatis. et ideo bonitas et malicia volūtatis ſm aliquid vnū attēditur. aliorum vero actuū bonitas et malicia p̄t ſm diūsa attēdi. illud aūt vnū qđ est p̄ncipiū in quolib; gn̄e non ē p̄ accn̄s ſ; p̄ se. q̄ om̄e qđ ē p̄ accn̄s reducitur ad id qđ ē p̄ se sic ad p̄ncipiū. et ideo bonitas volūtatis ex solo vno illo depēdet qđ p̄ se facit bonitatē in actu. s. ex obiecto ⁊ nō ex circūstantijs q̄ sūt quedā accidentia actus. ¶ Ad. j. ḡ dđm. q̄ finis ē obiectū volūtatis nō aūt aliarum viriū. vnde quātum ad actū volūtatis nō differt bonitas q̄ est ex obiecto a bonitate que est ex fine. sic̄ in actib; aliarum viriū. nisi forte p̄ accn̄s ꝓut finis depēdet ex fine et volūtas ex volūtate. ¶ Ad. ij. dđm. q̄ supposito q̄ volūtas sit bona. nulla circūstātia p̄t eā facē malā. q̄ ḡ dr̄ q̄ aliquis vult aliqđ bonū qn̄ nō debet vel vbi non debet p̄t intelligi duplr̄. vno modo ita q̄ ista circūstantia referatur ad volitū et sic volūtas nō ē boni. q̄ velle facē aliquid qn̄ nō debet fieri nō ē velle bonū. Alio mō ita q̄ referatur ad actū volendi ⁊ sic ē impossibile q̄ aliq̄s velit bonū qn̄ nō deb;. q̄ sp̄ homo deb; velle bonū nisi forte p̄ accn̄s inquātū aliquis volendo h̄ bonū impeditur ne tūc velit aliqđ bonum debitū. et tūc non incidit malū ex eo q̄ aliquis vult istud bonū. ſ; ex eo q̄ nō vult aliud bonū. Et silr̄ ē dicēdū de alijs circūstantijs. ¶ Ad. iij. dđm. q̄ circūstātiarum ignorātia excusat maliciā volūtatis ſm q̄ circūstantie tenēt se ex p̄te voliti inquātū sc; ignorat circūstantias actus quē vult.

Ad. iij. sic ꝓceditur. vidr̄ q̄ bonitas volūtatis nō depēdeat a rōne. p̄us eni nō depēdet a posteriori. ſ; bonū p̄ p̄us p̄tinet ad volūtatē q̄ȝ ad rōnē ut ex sup̄ dc̄is p;. ḡ bonū volūtatis nō depēdet a rōne. ¶ P̄. phus dicit in. vj. eth. q̄ bonitas intellcūs practici ē verū ꝯforme appetitui recto. appetitus aūt rectus ē volūtas bona. ḡ bonū rōnis practice magis depēdet a bonitate volūtatis q̄ȝ ecōuerso. ¶ P̄. mouēs nō depēdet ab eo qđ mouetur ſ; ecōuerso. volūtas aūt mouet

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0054

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt